VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Ára 60 fillér

NÉPSZABADSÁG

1962. március 20, kedd — A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI LAPJA — XX. évfolyam, 66. szám

Fegyverszünet Algériában

Vasárnap este Evianban az algériai ideiglenes kormány és a francia kormány küldöttségének szóvivője bejelentette, hogy megkötötték a fegyverszünetet. A fegyverszüneti egyezmény hétfő délben életbe lépett. Az egyezmény értelmében Algériában átmeneti időszak következik, s ez idő alatt az algériai nép önrendelkezési joga alapján dönt további sorsa felől.

Az egyezmény aláírása után beszédet mondott Ben Khedda, az algériai ideiglenes kormány miniszterelnöke, valamint De Gaulle francia köztársasági elnök.

Algériában a helyzet, az egyezmény megkötése ellenére, változatlanul feszült, az OAS folytatja terrorakcióit, általános sztrájkot hirdetett az európai lakosság körében.

Az algériai ideiglenes kormány rövidesen minisztertanácsot tart. A francia kormány hétfő délután tartott ülést, s ma a parlament elé kerül az egyezmény.

(Részletes tudósítás az 5. oldalon.)

Előzetes jelentés a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa küldötteinek megválasztásáról

Viktor Grisin, az SZKP Központi Bizottsága elnökségének póttagja, a központi választási bizottság elnöke hétfő este Moszkvában sajtóértekezleten ismertette az újságírókkal a választások előzetes eredményeit. A végleges adatokat csak szerdán hozzák nyilvánosságra. Az előzetes adatokból is kitűnik, hogy

a kommunisták és pártonkívüliek blokkja teljes és osztatlan győzelmet aratott a vasárnapi országos választásokon.

Grisin közölte, hogy *a választásokban 139 947 206 választó, azaz a szavazásra jogosultak 99,95 százaléka tett eleget állampolgári kötelességének. Az előzetes adatok szerint a leadott szavazatok 99,43 százalékát a kommunisták és pártonkívüliek blokkjának jelöltjeire adták le.*

Grisin elmondotta, hogy a legutóbbi, 1958. évi parlamenti választásokhoz viszonyítva, négymillióval gyarapodott a szavazók száma.

Az 1443 jelölt csaknem háromnegyed része — 70 százaléka — eddig még nem volt a Legfelsőbb Tanács tagja. Már a jelölésnél országszerte érvényesült a XXII. kongresszus egyik új szervezeti alapelve: a vezető szervek rendszeres felfrissítése.

A sok új jelölt jórészt fiatal, tekintélyes részük közvetlenül a termelőmunkában érdemelte ki a választópolgárok bizalmát. (MTI)

Megkezdték az Inotai Alumíniumkohó rekonstrukcióját

Két év alatt megtérülnek a költségek

Az *Inotai Alumíniumkohó* teljesítményét a második ötéves terv időszakában üzembővítés nélkül, a meglevő berendezések korszerűsítésével növelik, a gyártási eljárásokat tökéletesítik, és két év alatt Európa legjobb könnyűfémtermelő üzemeinek színvonalára fejlesztik. A *62 millió forintos beruházásból* részben átalakítják a timföldből alumíniumot kiválasztó elektrolizáló kádak áramvezető szerkezeteit; *ezzel csökkentik az energiafogyasztást és növelik a kádak teljesítőképességét.* Felújítják az *anódszerkezeteket* is.

A rekonstrukció hozzávetőleg *tíz százalékkal növeli az alumíniumkohó teljesítményét.* Az egy tonna alumínium előállítására fordított költség a korszerűsítés után *800 forinttal csökken.* A beruházás a számítások alapján két év alatt megtérül.

A rekonstrukciót már megkezdték. (MTI)

Egész életével a haza és a nép igaz ügyét szolgálta

Ünnepélyes gyászpompával helyezték hazai földbe Károlyi Mihály hamvait

A magyar nép vasárnap búcsúzott nagy fiától, Károlyi Mihálytól. Hamvai hét évig hazájától messze, idegen földben nyugodtak. Most teljesülhetett végakarata, hogy a küzdelmes élet, a kényszerű s az önként vállalt száműzetés után hazai földben helyezzék örök nyugalomra.

A nagy magyar hazafi koporsóját a Nemzeti Galéria díszcsarnokában ravatalozták fel. A márványfalakat gyászdrapériák, vörös és nemzetiszínű lobogók borították. Az érckoporsót kandeláberekkel, örökzöld növényekkel, hatalmas koszorúkkal övezett ravatalon helyezték el. A ravatal előtt vörös bársonypárnán ott voltak Károlyi Mihály kitüntetései, amelyeket a nép állama adományozott nagy fiának.

Tiszteletadás a Nemzeti Galériában

Fél tízkor nyíltak meg a díszcsarnok kapui, s a gyászinduló hangjaival megkezdődött a búcsúztatás. A magyar nép képviselői, a budapesti dolgozók hosszú sorokban vonultak a ravatal előtt, hogy tisztelettel adózzanak Károlyi Mihály emlékének. Nem sokkal fél tíz után messziről érkezett emberek állnak a ravatal mellé: *Koncz Lajos*, a Füzesabonyi Járási Tanács vb-elnökhelyettese, *Fázold Károly*, a járási népfrontbizottság titkára, *Fülöp Zsigmond*, a kápolnai Alkotmány Tsz tagja és *Nagy András*, az Uj Barázda Termelőszövetkezet tagja. Hajnalban indultak, hogy tisztelegjenek annak a hazafinak az emléke előtt, aki 43 évvel ezelőtt kápolnai birtokán megkezdte a földosztást. A karót, amely akkor a feudális-kapitalista rend szétbomlásának hirdetője, a társadalmi haladás útjelzője volt, azóta őrzik; ma a kápolnai Alkotmány Tsz becses ereklyéje. Tisztelegnek az idős harcosok, kiknek számára az akkori történelmi napok személyes élményt jelentenek. Fülöp Zsigmond, a kápolnai földrendező bizottság egykori jegyzője könnyezve áll a koporsó mellett. És tisztelegnek a fiatalabbak, kiknek számára az akkori idők már a történelem dicső lapjai. Mögöttük a koporsó két oldalán a fegyveres testületek tagjainak díszőrsége, katonák, rendőrök, munkásőrök feszes vigyázzban.

Fél tízkor érkezett a ravatalhoz *Károlyi Mihály özvegye, leánya és unokája.* Ugyancsak a ravatal mellett foglalt helyet a Károlyi család közvetlen baráti körének néhány tagja: *A. J. P. Taylor*, az Oxfordi Egyetem történészprofesszora, *Francesca Wilson* angol írónő, *rev. C. Sinclair* anglikán lelkész, *Yvette Guyot* francia írónő és *Jevgenyija Olhina*, Károlyi Mihály egykori titkárnője, aki Moszkvából érkezett a nagy temetésre.

Idős emberek jönnek, régi harcostársak. Míg áthaladnak a díszcsarnokon, a régi harcokra emlékeznek, amelyekben Károlyi Mihály fegyvertársuk volt, előkészítője a nép igazi hatalmának.

Egyre nagyobb tömegek haladnak el a ravatal előtt. A ravatal két oldalán társadalmi, politikai, kulturális és gazdasági életünk vezető személyiségei váltják egymást a díszőrségben. Nem sokkal tíz óra után áll díszőrséget a magyar tudósok küldöttsége. Őket a párt régi harcosai, a munkásmozgalom veteránjai követik.

S közben véget nem érően tart a budapesti dolgozók kegyeletes tiszteletadása. A gyászinduló hangjai mellett fiatalok és idősebbek, férfiak és nők — többen gyerekkel a karjukon — vonulnak el a ravatal előtt. Tizenegy óra után is egyre sűrűsödnek a sorok. A ravatal mellett az utolsó félórában díszőrséget állt *Biszku Béla*, a Minisztertanács elnökhelyettese, *Kállai Gyula*, a Minisztertanács elnökhelyettese, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának elnöke, *Kiss Károly*, az Elnöki Tanács titkára, *Nemes Dezső*, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, *Rónai Sándor*, az országgyűlés elnöke, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagjai, *Komócsin Zoltán*, a Politikai Bizottság póttagja, *Nagy Dániel*, az Elnöki Tanács elnökhelyettese, *Czottner Sándor*, *Incze Jenő*, *Kisházi Ödön*, *Losonczi Pál*, *Nagy Józsefné*, *dr. Nezvál Ferenc*, *Péter János*, *dr. Trautmann Rezső* miniszterek, *Veres József*, a fővárosi tanács végrehajtó bizottságának elnöke, *dr. Ortutay Gyula*, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára. Díszőrséget álltak a Minisztertanács által a temetés megrendezésére kiküldött bizottság tagjai, a társadalmi és a tömegszervezetek képviselői, néphadseregünk magas rangú tisztjei.

Lerótta kegyeletét a ravatal előtt a budapesti diplomáciai képviseletek több vezetője is.

Gyászmenet a budapesti dolgozók ezreinek sorfala között

Fél tizenkettőkor fejeződött be a dolgozók tiszteletadása. A koporsót gépkocsira helyezték és rendőrmotorosok díszkíséretével vitték a Kerepesi temetőbe. A gyászkocsit követő gépkocsiban foglalt helyet Károlyi Mihály családja, az azt követő gépkocsikban a díszőrségben részt vett személyiségek. A gyászmenet a Kossuth Lajos térről indult. A téren több ezer dolgozó búcsúzott Károlyi Mihálytól. Az Alkotmány utcán, a Bajcsy-Zsilinszky úton, a Marx téren, amerre a gyászmenet elhaladt, a fővárosi dolgozók ezrei búcsúztak a nagy hazafitól. Igen sok ember várta a menetet a Lenin körúton. A Körút és Rákóczi út kereszteződésénél több ezer ember tisztelgett, s hasonló volt a végső tiszteletadás a Baross té-

(Folytatás a 2. oldalon.)

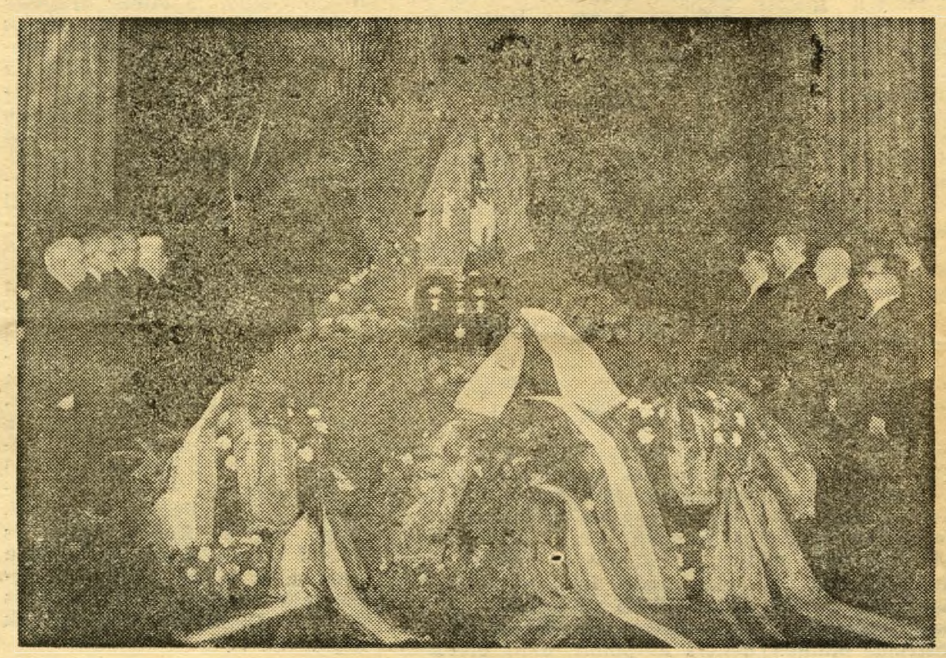

Díszőrség a ravatalnál

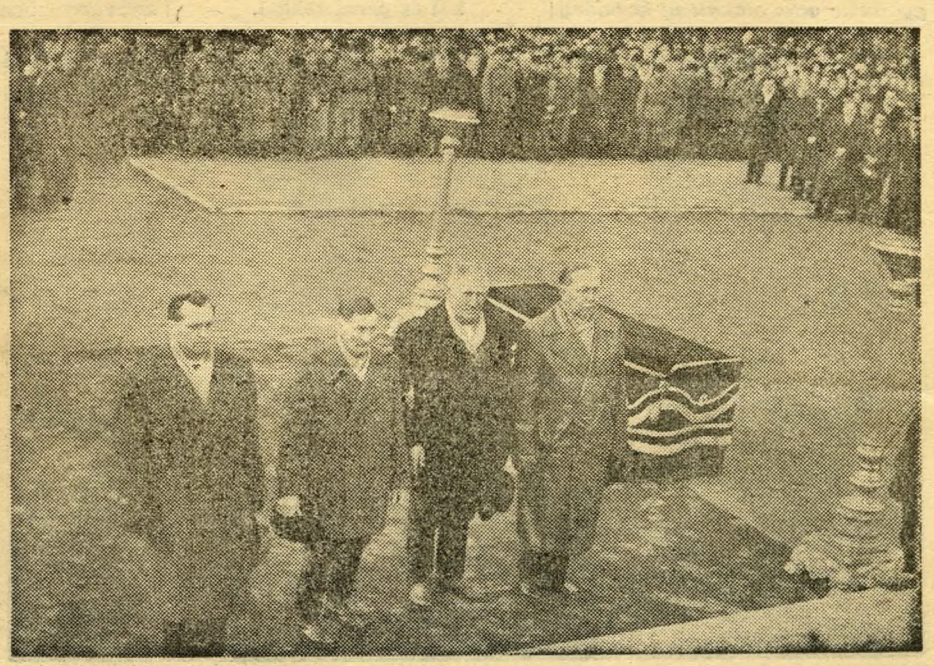

A kápolnai küldöttség elhelyezte koszorúját

Ünnepélyes gyászpompával helyezték hazai földbe Károlyi Mihály hamvait

(Folytatás az 1. oldalról.)

ren, a Mező Imre úton; a gyászmenet a budapesti dolgozók ezreinek sorfala között haladt a temetőig.

A menet kevéssel fél egy előtt ért a Kerepesi temetőbe. A Kossuth-mauzóleum közelében levő — a fővárosi tanács által adományozott — díszsírhely körül szintén több ezren gyűltek össze. A gyászinduló hangjai után Kállai Gyula, a Minisztertanács által a temetés megrendezésére kiküldött bizottság elnöke mondott beszédet.

Kállai Gyula beszéde

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa, a Magyar Szocialista Munkáspárt, a forradalmi munkás-paraszt kormány, a Hazafias Népfront és az egész magyar nép képviseletében eljöttünk ide, hogy lerójuk tiszteletünket történelmünk nagy alakja, *Károlyi Mihály* előtt. Károlyi Mihály hamvai hét esztendeig idegenben pihentek.

Teljesítve a halott végső akaratát, s özvegye kívánságát, most hazai földbe helyezzük örök nyugalomra.

Nyugodjék abban a hazai földben, amelytől oly sok évig tartotta távol a kényszerű és önként vállalt száműzetés, s amelyet népével együtt olyan nagyon szeretett. Ez a hely, a Kossuth-mauzóleum és a munkásmozgalom mártírjai síremlékeinek szomszédságában, szinte jelképe annak a hosszú útnak, amelyet Károlyi Mihály élete során megtett.

A nagy hazafi és békeharcos

Károlyi Mihály a magát nemzetfenntartó, történelmi osztálynak tekintő földbirtokosok arisztokráciájából származott, de korán felismerte osztálya nemzetvesztő szerepét, szembefordult vele, mert a haza és a nép igaz ügyét akarta szolgálni.

Károlyi Mihály igaz, nagy hazafi volt, aki életét a magyar nemzeti függetlenség, a népjólét, a népek közötti béke és barátság érdekében vívott harcban töltötte el. Politikai pályafutása kezdetén gondolkodását a polgári demokratikus célok jellemezték. Harcolt a reakciós Osztrák—Magyar Monarchia és hazai kiszolgálói, a tiszaistvánok, zichyek, wekerlék ellen, az ország függetlenségéért. *Megbékélést, barátságot s együttműködést hirdetett a nemzeti egyenjogúság alapján a Duna-medence elnyomott népei között.* Jogokat követelt a népnek, küzdött az általános és titkos választójogért, a munkások és a parasztok tömeges részvételéért az ország politikai életében, és a szociális reformokért.

Az első világháború idején minden erejével harcolt a békéért, Magyarország kiválásáért az idegen érdekekért folyó háborúból. Károlyi tevékenysége egyre inkább szembefordítja vele az úri Magyarországot, amely előbb különcnek, majd árulónak, hazaárulónak tartja. De

ahogy távolodott a kiváltságosoktól, úgy közeledett az elnyomottakhoz. Ahogy bezárultak mögötte az arisztokrácia kapui, úgy fogadta be szívébe a nép.

Az 1918-as őszirózsás forradalom győzelme után alakult új kormány élére, majd a népköztársaság elnökének tisztébe Károlyi Mihály került, aki háborúellenes magatartásával és demokratikus programjával széles körű népszerűséget vívott ki magának. Az 1918-as forradalom *polgári demokratikus forradalom volt*, amelyet a magyar népnek meg kellett vívnia, de azon túl is kellett jutnia, hiszen ebben az időben a társadalom bajait a polgári demokrácia gyógyszereivel meggyógyítani már nem lehetett, ezek a szerek már hatástalanok voltak, mert a történelem a munkásosztály szocialista forradalmát tűzte napirendre. Ez a tény azonban nem vesz el semmit azoknak az érdemeiből, akik 1918 októbcrében a Habsburg-monarchiával és a feudális-kapitalista renddel szemben a demokratikus forradalom zászlaját hittel a kezükbe vették. *Tettük a magyar történelem, a társadalmi haladás, az igazi hazafiság nagy tette volt.* Károlyi személyes példájával is bebizonyította, hogy a polgári demokratikus forradalom céljait őszintén követi:

1919 februárjában saját kezével verte le kápolnai birtokán a földosztást jelző cövekeket,

de egyetlen más földbirtokos sem követte példáját.

Összeforrva a magyar munkásokkal és parasztokkal

A munkásosztály és szövetségesei küzdelmének eredményeként a polgári forradalom továbbfejlődött, 1919 márciusában hazánkban győzött a szocialista forradalom, mégpedig békés úton. A békés átmenetben *jelentős szerepet játszott Károlyi Mihály haza- és népszeretete, humanizmusa is.* Belátta, hogy a munkásosztálynak kell átvennie a nemzet vezetését, félreállt, utat engedve a proletárhatalomnak. Akkor még nem kristályosodott ki benne az a tudatos meggyőződés, hogy a szocialista forradalom hazánkban is történelmi szükségszerűség, de *növekvő rokonszenvvel kísérte a Tanácsköztársaság idején az ország függetlenségére, a nép anyagi és szellemi felemelkedésére tett hősi erőfeszítéseket.*

Mielőtt az antant intervenciós seregei legyűrték volna a munkáshatalmat, Károlyi családjával együtt elhagyta a hazai földet. Az emigráció éveiben — sokszor súlyos anyagi gondok közepette, elviselve a Horthy-fasizmus elleni irányuló hallatlan rágalomhadjáratát,

ha térben távol is került a magyar hazától, végleg összeforrt azokkal, akikért mindig küzdött: a magyar munkásokkal és parasztokkal.

Hazai tapasztalatai, a fasizmus előretörése Európában, a polgári demokráciában szerzett élményei mély önvizsgálatra indították. Ez az önvizsgálat érlelte meg benne azt a felismerést, hogy

csakis a munkásosztály forradalma, a szocialista forradalom, a munkásosztály vezette munkás-paraszt szövetség valósíthatja meg az emberiség, s benne a magyar nép felszabadulását.

1931-ben már fennen hangoztatta: *„Nem lehet gátat építeni a folyton hangosabban kiáltó, dübörgő hívás elé, ami árad, mint a víz, száll, mint a levegő, föld és város proletárjai, egyesüljetek!... A ti kezetekben van az ország sorsa!"* Töretlenül vallja, hogy az *„új Magyarországért folyó harcot a Kommunisták Magyarországi Pártja viszi"* s nyíltan kiáltja, hogy *„a harc minden frontján engem mindig a dolgozók oldalán fogtok találni"*. Károlyi elítéli a nyugati „prókátor"-demokráciát, s rokonszenve a szovjethatalomé lesz. *„Ez az első állam* — írja a Szovjetunióról —, *amely valóban az ipari és mezőgazdasági dolgozókért él és harcol... Ott az történik, amit a dolgozók érdeke és akarata diktál."*

A harcos antifasiszta népfrontpolitika hirdetője

Emigrációbeli tevékenysége ezernyi példát szolgáltat arra, hogy ezeket az elveket a gyakorlati politikai munkájában alkalmazta.

A magyar uralkodó osztály minden közeledési kísérletét visszautasította, inkább választotta a sokszor inséges életet, de meggyőződését soha fel nem adta.

Irt, levelezett, előadásokat tartott, s tevékenyen részt vett minden nemzetközi és magyar haladó megmozdulásban. Kapcsolatot tartott fenn angol, francia, német, olasz, cseh és más baloldali politikusokkal, de az idegenbe szakadt magyar értelmiségiekkel, munkásokkal, parasztokkal és azok demokratikus szervezeteivel is. Megismerte a világ nagy haladó szellemeit, barátságot kötött neves írókkal, művészekkel és tudósokkal. Mint az Emberi Jogok Ligája magyar tagozatának elnöke tiltakozott a reakció rémtettei ellen, bárhol is fordultak elő. Egyaránt elítélte *Sacco* és *Vanzetti*, *Sallai* és *Fürst* gyilkosait. A 30-as években a nemzetközi szervezetekben harcolt a fasizmus ellen és hirdette az összes haladó erők összefogását a sötétség és az embertelenség ellen. *A második világháború alatt is a kommunisták vezette népfrontpolitika harcosa volt. „Mindenkinek, aki új, haladó Magyarországot akar, a nemzeti függetlenségi front táborában a helye... Földhöz kell juttatnunk a magyar parasztot, biztosítanunk kell a dolgozók jogait, nacionalizálnunk kell a kulcsiparokat, a bankokat és ki kell irtanunk a fasizmus minden gyökerét"* — vallotta 1943-ban.

1946-ban, amikor a felszabadult ország kormánya hazahívta nagy fiát, Károlyi Mihály láthatta, hogy mindaz, amiért életében küzdött, a magyar népi demokrácia talaján a valóságba szökken. 27 évi távollét után magyar földre lépett — s ez a föld akkor már azé volt, aki megműveli. *A hatalom a munkásoké és a parasztoké lett, a nép végrehajtotta az összes demokratikus reformokat és felszámolta a régi feudális-kapitalista rendet.* Az ország visszanyerte nemzeti függetlenségét s egyre szorosabb kapcsolatokat alakított ki a Szovjetunióval és a szomszédos népekkel. S ami a legfontosabb volt: az új, a kibontakozó forradalom, amelynek élén *minden elnyomott és kizsákmányolt érdekének harcos képviselője, a munkásosztály haladt, egyre inkább szocialista jelleget öltött.*

Munkában a szocialista Magyarországért

A magyar munkások és parasztok őszinte örömmel fogadták Károlyi Mihályt. *„Gyógyító hatással volt rám az első találkozás e lelkes tömeggel saját hazámban* — mondotta találkozásáról a győri munkásokkal. — *Úgy éreztem magam, mint egy öreg vadász, amikor meghallja a hívó kürtjelet."* Az országgyűlés ünnepi ülésén köszönti, s érdemeit törvénybe iktatja.

Hazatérése után történelmi tapasztalataival nevelni akar, intő szavával a Horthy-rendszer gyászos szellemi örökségének felszámolására figyelmeztet, s hirdeti a barátságot a szomszéd népekkel és a Szovjetunióval.

Bár már 70 éves elmúlt, elvállalja, hogy a magyar békedelegáció nem hivatalos tanácsadójaként tevékenykedjék, majd két éven át az új Magyarországot képviseli Párizsban.

Károlyi Mihály *szocialistának vallja magát s dolgozni akar a szocialista Magyarországért.* Hazatértekor, összevetve 1918—19-et az 1945 utáni helyzettel, szinte önmagától kérdezte: *„Az, amit mi megpróbáltunk és nem sikerült, vajon sikerül-e most? Most, amikor kedvezőbb helyzetben vagyunk, most, amikor egy nagyhatalom áll Magyarország mellett. A jelenlegi vezetőknek bölcsebbeknek kell lenniük, mint mi voltunk, okulniuk kell a mi hibáinkból, meg kell őrizniük hitüket, töretlenül, de illúziók nélkül."* Károlyi Mihály ezen jóakarattal óvó és intő szavait akkor nem szívlelték meg azok, akiknek szólt. Őt magát 1949-ben a személyi kultusz következményeként jelentkező törvénysértések mélységesen bántják, s ezért lemond diplomáciai tisztéről, ismét az emigrációt választja. Mi, akik megszenvedtük a személyi kultusz bűneit, és akik felszámoltuk ennek következményeit, *megértjük Károlyi Mihály indokait.* A kérdésre a történelem már válaszolt: okultunk a múltból: a mások és saját hibánkból is:

pártunk elsöpörte a személyi kultuszt, s ma a lenini eszmék világító fényét követve, töretlenül haladunk előre a szocialista Magyarország építésének útján.

Csak sajnálni tudjuk, hogy Károlyi Mihály nem érhette meg azt az időt, amikor Magyarországon teljes fényében tündöklik a szocializmus lenini eszméje s lerakjuk hazánkban a szocializmus alapjait.

Történelmi igazságtétel

Károlyi Mihály *második emigrációjában sem lett hűtlen a magyar nép ügyéhez.* Elutasított minden olyan kísérletet, amelylyel az imperialista propaganda őt a magyar népi demokrácia ellen akarta felhasználni. Távol a világtól, egy kis dél-franciaországi faluban élt, jóban-rosszban kitartó felesége és néhány barát társaságában. Itt fogalmazta meg élete legfőbb vallomását: *„A szocializmusba vetett hitem sok mindenért kárpótolt, amit elvesztettem, mert megrögzött pesszimizmusom ellenére sem kételkedtem abban, hogy a szocializmus egy napon majd anyagi valósággá válik, s hogy harcunkra szükség van, hiszen csak így juthatunk előre.*

Társadalmunk betegségeinek egyetlen gyógymódja, a szocializmus: ez volt a véleményem mindig, s ma is így gondolkodom, mert a korunkban divatozó áttérések és megtérések ellenére megmaradtam megrögzött szocialistának." Szocializmusának tartalmát megvilágítja egy másik mondata: *„Nem voltam tagja a kommunista pártnak, de rokonszenveztem vele."* Ebben a meggyőződésben halt meg 1955-ben, életének 80. esztendejében.

A magyar népi demokrácia, népünk nagy történelmi igazságtevője *felemelte az ezer évig elnyomott és kizsákmányolt dolgozó tömegeket, s igazságot szolgáltatott a nép minden olyan fiának, aki érte dolgozott és érte áldozta életét.*

Igazságot szolgáltattunk már 1946-ban Károlyi Mihálynak is, s most, hamvainak hazahozatalakor a szocialista Magyarország nevében megerősítjük történelmi érdemeinek elismerését.

Károlyi Mihályban azt a küzdőt tiszteljük, aki hosszú utat járt be, míg eljutott a néphez. Meg kellett küzdenie önmagával és környezetével, szakítania kellett azzal a magyar arisztokráciával, amelyhez születésénél fogva tartozott. *Ő ezt a lépést megtette, s cselekedeteivel bizonyította, hogy elveti az úri Magyarország társadalmi rendjét s kész minden áldozatot meghozni a nép hazájáért.*

Példáját megőrzi a nép emlékezete

Károlyi Mihályt megtagadta saját osztálya, *de befogadták és szívükbe zárták a magyar munkások, parasztok és értelmiségiek.* Élete például szolgál arra, hogy még az olyan távolról jövők is, mint amilyen ő volt — ha van bennük igaz emberség, töretlen hit és akarat —, *harcosai lehetnek a szocializmusnak, az emberiség nagy ügyének.*

A nagy magyar hazafi, Károlyi Mihály örökre hazatért. Küzdelmes életútját, kimagasló tetteit és emberi példáját megőrzi a felszabadult magyar nép emlékezete! *Nyugodjék békében a hazai földben!* — fejezte be beszédét Kállai Gyula.

A beszéd után a Vasas-énekkar a munkás-gyászindulót énekelte, majd Károlyi Mihály koporsóját a Himnusz hangjai mellett helyezték el a kriptában, fia, Károlyi Ádám hamvai mellé.

A gyászünnepség végén a síremléken elhelyezték *Károlyi Mihályné* koszorúját. Az Elnöki Tanács nevében *Nagy Dániel*, az Elnöki Tanács elnökhelyettese és *Szakasits Árpád*, az Elnöki Tanács tagja, az MSZMP Központi Bizottsága nevében *Biszku Béla*, a Politikai Bizottság tagja és *Kiss Dezső*, a Központi Bizottság tagja, a Minisztertanács nevében *Kállai Gyula*, a Minisztertanács elnökhelyettese és *Péter János* külügyminiszter, a Hazafias Népfront nevében *Ortutay Gyula*, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára és *Dóra János*, a budapesti népfrontbizottság titkára, a diplomáciai testület nevében *Henryk Grochulski*, a Lengyel Népköztársaság budapesti nagykövete, a diplomáciai testület doyenje, *Mirko Tepavac*, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság nagykövete, a diplomáciai testület helyettes doyenje és *Quintin Pino Machado*, a Kubai Köztársaság nagykövete, a fővárosi tanács végrehajtó bizottsága nevében *Veres József* elnök és *dr. Pesta László* elnökhelyettes, a munkásmozgalom veteránjai nevében *Hevesi Gyula* és *Hunya István*, Kápolna község lakói nevében pedig *Fülöp Zsigmond*, *Nagy András*, *Koncz Lajos* és *Fázold Károly* koszorúzta meg a síremléket. Károlyi Mihály sírjára elhelyezték a megemlékezés virágait Budapest lakosságának képviselői is.

A gyászünnepség a Szózat hangjaival ért véget.

Károlyi Mihály özvegye, volt titkárnője, leánya és unokája a sírnál.